

Scouts met zending

Vorig jaar erkende het Vaticaan de Europascouts als educatieve vereniging. „Europascouts?“, horen we u vragen. Deze tak van scouting blijkt wel degelijk actief in ons landje, en in tegenstelling tot andere jeugdbewegingen dienen God en geloof onder leden en leiding niet slechts als vruchtbare inspiratie nu en dan.

Beide vormen een heuse basispijler van de werking.

Jozefien Van Huffel

Europascouts houden geloof en jeugdbeweging bij elkaar

KEULEN, 1956. Enkele tientallen jongeren uit verscheidene landen komen op Allerheiligen samen en stichten de Federatie van Europees Scoutisme. Ze willen landsgrenzen overschrijden, opdat de fouten uit het verleden (de wereldoorlogen) niet opnieuw worden gemaakt.

Er komt een visietekst waarin ze hun beweging typeren als een organisatie van internationale scouts, bestaande uit nationale groepen. De jongeren beroepen zich op het scoutisme van Robert Baden-Powell, op het Europese gedachtegoed en op de christelijke basisbeginselen. Symbool wordt een rood Maltezerkruis met daarin de lelie die scouts in het algemeen gebruiken.

De beweging groeit en krijgt in 1963 ook een afdeling in ons land. 65.000 leden zijn er momenteel in achttien landen, met Frankrijk als koploper. „Vlaanderen, Brussel en Wallonië tellen veertien groepen“, vertelt Johan Claes, assistent-algemeen commissaris van de mannelijke scouts. De relatief kleine beweging, met tweehonderd Nederlandstaligen onder de 1.200 leden, kent een sterke samenhang. „De nationale leiding voor alle leeftijdsgroepen (bevers, welpen, verkenners, voortrekkers) zorgt voor vormingsmomenten, natio-

nale weekends en publicaties voor de leiding. Geregeld nemen we ook deel aan internationale bijeenkomsten.”

De pedagogie van de Europascouts is overal dezelfde. „We werken in patrouilles waarin ieder lid een eigen verantwoordelijkheid draagt, en richten ons op de vijf doelen van scoutisme“, vat algemeen commissaris Benoît Druenne samen. Johan somt op: „Hygiëne, leven in de natuur, karaktervorming door sport en spel, vriendschap en dienstbaarheid, God en geloof. Die punten zitten evenwichtig in elke activiteit, en worden nooit eenzijdig benadrukt.”

Geen toerist

Vooraf dat religieuze aspect is opmerkelijk. De grootste Vlaamse scoutsorganisatie liet twee jaar geleden de 'K' van katholiek weg uit haar naam. „Inspiratie kunnen we vinden in het christelijke verhaal, maar iedereen is welkom met zijn eigen verhaal“, vind je na enig zoeken in het nieuwe visieverhaal. Bij de concurrentie luidt het dan weer: „Alle zinvolle verhalen uit alle windstreken, die in onze samenleving verteld worden, kunnen in de Chiro een plaats krijgen. Zo is het verhaal van Jezus een

verhaal dat voor de Chiro al een onuitputtelijke bron van inspiratie geweest is.”

Het contrast met de Europascouts, die resoluut blijven kiezen voor het geloof, is groot. „Leggen Europascouts hun belofte af, dan engageren ze zich met de gratie van God. Dat gooi je niet zomaar weg“, verwoordt Benoît. „De eucharistie, de andere sacramenten en de priester hebben een plaats in onze werking. De priester is bij ons geen toerist, maar iemand die meegaat op weekend, meekookt en meeleeft“, vertelt Johan. „De christelijke boodschap is makkelijker door te geven, als je een goede band hebt“, vult Benoît aan. „Voor de jongens is het eerste voorbeeld in het geloof de scoutsleider. De leiders zijn vaak praktiserend en bereid te getuigen. In elk geval staan ze open voor het geloof.”

Volgens Benoît groeien vele leden en leiders in het geloof dankzij de scouts, hoewel aanvankelijk andere aspecten hen aantrekken. „Ik ken er meerdere die eerst erg kritisch waren, maar door de ontmoeting met de natuur en de dienstbaarheid voor anderen tot het geloof kwamen. Geregeld ontdekken leiders via het scoutisme hun roeping. Sommigen treden daadwerkelijk in, anderen stappen in humanitaire projecten.”